

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro regionální rozvoj

(2011/2023(INI))

22. 6. 2011

STANOVISKO

Výboru pro regionální rozvoj

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

ke sdělení „Na cestě k důraznější evropské reakci na katastrofy: úloha civilní ochrany a humanitární pomoci“
(2011/2023(INI))

Navrhovatel: Georgios Stavrakakis

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vyzývá Komisi, aby při vytváření evropského mechanismu reakce na katastrofy zohlednila doložku solidarity a její prováděcí opatření, která je třeba bezodkladně přijmout a která zajistí účinnější a ucelenější reakci na katastrofy na území Evropské unie i mimo něj;
2. upozorňuje na to, že současné účelové koordinační dohody nemohou garantovat přiměřenou a dostatečnou pomoc v případě katastrofy a že je zde prostor pro zlepšení celkové efektivity, účinnosti, ucelenosti a zviditelnění poskytované pomoci; domnívá se, že je třeba změnit systém předběžného plánování, které bude obsahovat referenční scénáře pro hlavní typy katastrof na území EU i mimo něj, a že je třeba určit zdroje a definovat jejich předpokládané využití; domnívá se, že je též důležité určit nedostatky ve zdrojích a přesně vyjasnit, jak by EU mohla přispět k úsilí členských států o zvýšení jejich připravenosti; zastává názor, že účinnější využívání stávajících zdrojů zabrání vytvoření dodatečné finanční a administrativní byrokracie, zejména v souvislosti s regionální a místní správou;
3. podporuje návrh Komise na vytvoření evropské kapacity pro reakci na mimořádné situace, včetně opatření zajišťujících předvídatelnější dostupnost klíčových prostředků členských států, mimo jiné prostřednictvím zřízení společného souboru předem stanovených prostředků, jež budou uvolněny před uplynutím předem dohodnutých lhůt na reakci, které by byly vyslány v rámci dobrovolného závazku členských států, aby byly tyto prostředky zpřístupněny na dobrovolné bázi pro evropské zásahy týkající se pomoci při katastrofách, a to jak Uvnitř Unie, tak mimo ni a na vnitrostátní, regionální a místní úrovni; zastává názor, že se tímto způsobem a prostřednictvím pomoci lidem postiženým přírodními katastrofami, jako jsou rozsáhlé požáry, povodně, zemětřesení, sopečné výbuchy, hurikány a přílivové vlny, ale rovněž nehodami na moři, ropnými skvrnami a jadernými riziky významně zvýší evropská přidaná hodnota zásahů EU;
4. vyzývá Komisi, aby usilovala o zapojení EU, pokud jde o poskytnutí zdrojů, kapacity a koordinace v souvislosti s katastrofami na území EU, které přímo zasahují její občany, a tudíž daňové poplatníky EU;
5. v této souvislosti připomíná svou výzvu, aby byly použity stávající zdroje EU, jako je Fond solidarity EU; naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh, jenž by Fondu solidarity EU umožnil zvýšit flexibilitu a pomohl zjednodušit jeho administrativní pravidla, a aby měla současně na paměti jeho původní úkol umožnit „přijetí rychlého rozhodnutí za účelem přidělení zvláštních finančních prostředků a jejich co nejrychlejší uvolnění“; zastává názor, že zjednodušení administrativních postupů by urychlilo platby z Fondu solidarity, čímž by se zajistilo, že osoby v nouzi obdrží prostředky okamžitě;
6. domnívá se, že hlavním cílem by mělo být plné a včasné využití dostupných finančních prostředků, jakož i zjednodušení všech administrativních postupů souvisejících s uvolňováním těchto zdrojů; domnívá se, že je třeba rovněž podniknout kroky, aby se zajistilo, že se mimořádná humanitární pomoc dostane bez prodlení k osobám postiženým

katastrofami;

7. připomíná, že Lisabonská smlouva zavedla pojem územní soudržnost a rozšířila rozsah zásady subsidiarity na regionální a místní orgány a že v tomto ohledu by se při jakémkoli hodnocení evropského mechanismu reakce na katastrofy měla zohlednit zásadní úloha, kterou tyto orgány plní v evropském cyklu řízení katastrof, a to zejména s ohledem na to, že legislativní pravomoc je v mnoha členských státech vykonávána na místní či regionální úrovni; vyzývá Komisi, aby určila nové a inovativní způsoby poskytování přímé pomoci regionálním a místním orgánům;
8. podporuje snahy Komise o to, aby opatření v rámci mechanismu reakce na katastrofy již od počátku zahrnovala preventivní aspekty; poukazuje tedy na to, že místní a regionální orgány plní při prevenci katastrof klíčovou úlohu prostřednictvím provádění strategie prevence rizik na místní úrovni, včetně společných zásahů za účasti týmů z různých států;
9. poukazuje na to, že určité oblasti, jako jsou pobřežní, ostrovní a horské oblasti jsou s ohledem na svou polohu mimořádně ohrožené, a vyzývá, aby jim byla věnována zvláštní pozornost;
10. zastává názor, že nejúčinnější strategií pro zvládnutí katastrof je integrovaný přístup zohledňující všechna rizika, který spojuje prevenci katastrof (včetně zmírňování a snižování rizika), připravenost, reakci a obnovu; domnívá se, že prevence je jedním z nejúčinnějších způsobů, jak poskytnout ochranu, snížit následky a dopady katastrof a umožnit úspory; v tomto rámci vyzývá k posílení vzdělávání v oblasti prevence katastrof, investicím do prevence katastrof a změny klimatu, k účinnějším politikám prevence a vytvoření vhodných právních předpisů v oblasti nakládání s vodou a účinnějšího řízení rizik a k podrobnému sledování provádění směrnice o povodních na regionální a místní úrovni, která bude hrát zásadní úlohu při budoucí prevenci katastrof v oblastech náchylných k povodním;
11. je přesvědčen, že je třeba věnovat zvláštní pozornost nejvzdálenějším regionům a zámořským zemím a územím a úloze, kterou by mohla hrát jejich poloha při usnadnění doručování pomoci postiženým zemím v jejich blízkosti a při dalším posílení evropského mechanismu reakce na katastrofy;
12. poukazuje na klíčovou úlohu regionálních a místních orgánů, které stojí v případě katastrofy v přední linii, zejména v případě katastrof v přeshraničních oblastech, a jejichž zapojení může zviditelnit EU v očích jejích občanů; vyzývá proto Komisi, aby zajistila, že členské státy zapojí své regionální a místní orgány do reakce na katastrofy v ranné fázi na základě modelu víceúrovňové správy uplatňovaného v oblasti politiky soudržnosti, a to prostřednictvím komunikační strategie stejně výhodné pro všechny subjekty, jež se podílejí na mechanismu reakce na katastrofy;
13. zdůrazňuje důležitost toho, že se EU zavázala k výměně osvědčených postupů a k podpoře opatření přijatých členskými státy, zejména v případě, že je postiženo stejnou katastrofou několik států; zasazuje se proto o využití cenných zkušeností získaných v této oblasti díky programům, které byly v minulosti prováděny v rámci iniciativy Společenství INTERREG;

14. domnívá se, že další využívání příležitostí nabízených v souvislosti s evropským územním cílem má zásadní význam; domnívá se, že v této souvislosti může Evropské sdružení pro územní spolupráci (ESÚS) představovat zásadní nástroj pro další prohloubení nadnárodní, přeshraniční a meziregionální spolupráce, a to i se zeměmi, jež nejsou členskými státy EU; vnímá rozvoj meziregionální přeshraniční spolupráce jako důkaz zvláště významného příspěvku ze strany regionů, pokud jde o poskytnutí rychlé pomoci za účelem civilní ochrany; domnívá se, že tato plodná spolupráce obsahuje mj. společný cíl, jímž je zmapování rizik a posouzení případných hrozeb, a že právě zde může EU významně a viditelně přispět k ještě efektivnější a účinnější spolupráci, zejména tím, že zlepší její koordinaci;
15. poznamenává, že evropské regiony ležící na hranicích EU mohou být zasaženy katastrofami, které se vyskytují v regionech, jež jsou součástí třetích zemí, a že v takovém případě je intervence ještě obtížnější; navrhuje, aby byly vyvinuta specifická opatření zaměřená na podporu těchto regionů a aby byla zvláštní pozornost věnována katastrofám způsobeným lidmi nebo průmyslovou nehodou, které vyžadují odlišné strategie;
16. poukazuje na to, že během Evropského roku dobrovolnictví by bylo symbolické a přínosné podporovat ty státy, které podporují dobrovolnické aktivity a organizace;
17. vyzývá k vytvoření komplexní komunikační strategie zahrnující veškeré orgány EU a členské státy a podporující jejich roli při prevenci a řízení katastrof s cílem zlepšit celkovou viditelnost evropských opatření.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	21.6.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 36 - : 0 0 : 4
Členové přítomní při konečném hlasování	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Paul Bisset, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Jens Geier, Ivars Godmanis, James Nicholson, Maurice Ponga, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter